

використай потрібну граматичну структуру, знайди та виправ помилку. Проте вивчення граматичного матеріалу цим не обмежується.

Для розвитку комунікативних навичок студента граматичні явища мають бути опрацьовані в різних видах мовленнєвої діяльності: говорінні та слуханні. Вправи на **говоріння** включають імітацію граматичних конструкцій за умов комунікативної задачі, наприклад: повторення граматичних конструкцій за акторами фільму; рольові ігри, наприклад: розмова у готелі (modal verbs practicing). Вправи на **слухання** можуть включати як прогнозування студентами використання певної граматичної структури, наприклад: перегляд відео із "стоп-кадром": "Що скаже / може сказати цей персонаж в цій ситуації?", так і перевірку самостійно вжитих студентами граматичних форм через аудіо запис.

Для розвитку навичок перекладу необхідно надати опис відповідників граматичних явищ мовою перекладу та запрацювати їх у двох видах перекладу: з мови оригіналу на мову перекладу та навпаки.

Таким чином, викладання граматики студентам-перекладачам потребує комплексного підходу, завдяки якому студенти можуть ідентифікувати, вживати та перекладати граматичні явища при говорінні, слуханні та безпосередньому перекладі.

Література:

1. Байдак Л.І. Особливості навчання граматиці іноземної мови студентів нелінгвістичних ВНЗ. URL: <http://surl.li/slytt> (Дата звернення: 11.04.2024).
2. Методи навчання та їх класифікація. URL: <https://osvita.ua/school/method/780/> (Дата звернення: 11.04.2024).
3. Flipping the classroom. URL: <https://teachinghub.bath.ac.uk/teaching-and-assessment/flipping-the-classroom/> (Дата звернення: 11.04.2024).
4. Teaching students to take better notes: Notes on notetaking. URL: <http://surl.li/slytx> (Дата звернення: 11.04.2024).
5. Teaching techniques: 6 Steps to Effective Drilling // <https://www.eslbase.com/tefl-a-z/drilling> (Дата звернення: 11.04.2024).

Матковська В. В., студентка
Стройкова С. А., к. філол. н., старший викладач
Черкаський національний університет
імені Богдана Хмельницького

ДИСКУСІЙНІ ПРОБЛЕМИ СУЧАСНОЇ ФРАЗЕОЛОГІЇ

Фразеологія – це динамічна та своєрідна частина словникового складу будь-якої мови. Фразеологія як наука пройшла різні етапи свого розвитку. В останні

десятиліття інтенсивно розробляються теоретичні проблеми, що окреслило межі фразеології як окремої лінгвістичної дисципліни. Думки вчених розходяться як у визначенні самого фразеологізму, так і меж фразеології. Наявні у лінгвістиці визначення фразеологізму несуттєво різняться між собою, але найбільш вдалим вважаємо дефініцію цього терміна українською дослідницею О. О. Селівановою: «фразеологізми – у широкому розумінні, стійкі, зв'язані єдністю не тотожного сумі значень складників змісту, постійно відтворювані в мовленні словосполуки або висловлення, які ґрунтуються на стереотипах етносвідомості, є репрезентантами культури народу й характеризуються образністю й експресивністю» [3, с. 768].

З проблемою визначення фразеологізму пов'язана, у свою чергу, проблема відмежування фразеологізмів від вільних синтаксичних сполучень. Фразеологізм – це структурно-семантична мовна одиниця, яка відрізняється від синтаксичної сполуки та від лексеми переосмисленою семантикою, структурою та стійкістю вживання. Іншими словами, в той час, як синтаксичні сполуки вільно переміщуються, фразеологізм є фіксованим словотвором [1, с. 83]. Український лінгвіст О. Д. Огуй зауважує, що фразеологізм є структурно-семантичною мовною одиницею, яка відрізняється як від синтаксичних сполучень, так і від слова, цілістю значення, вживанням та структурою [2, с. 77]. На думку мовознавця, фразеологізму властива стійкість структури та стабільність вживання [2, с. 79]. Фразеологізм зберігається в "ментальному лексиконі" в такому поєднанні слів і при вживанні відтворюється як єдине ціле в межах мовної спільноти [1, с. 83].

Дискусійними залишаються питання стосовно об'єкту і обсягу фразеології. Межі об'єкта вивчення фразеології остаточно не окреслено, причиною цього є різне розуміння його дослідниками.

До важливих проблем фразеології належать також вивчення природи фразеологічних одиниць, визначення їх статусу у системі мови, розробка нових методів дослідження фразеологізмів.

У фразеології, як і в лінгвістиці в цілому, відбувається переорієнтація на нові парадигми, що дозволяє розглядати фразеологізми як особливі знаки мови, досліджувати нові аспекти фразеологічної семантики, номінації зокрема, сприяє вивченню особливостей знакової функції фразеологізмів. До актуальних проблем належить подальше вивчення семантичної структури фразеологізмів з позиції когнітивної лінгвістики, вивчення фразеологізмів в історичному аспекті.

Отже, фразеологія як розділ науки про мову, що вивчає фразеологізми, має на сьогодні широке коло нерозв'язаних та суперечливих питань. Вивчення фразеологізмів є одним із важливих методів формування соціокультурної компетенції.

Література:

1. Король А. А. *Lexikologie der deutschen Sprache: Lehrbuch* : Навчальний посібник для студ. ф-ту іноземних мов. Чернівці : Книги – XXI, 2017. 112 р.

2. Огуй О. Д. *Лексикологія сучасної німецької мови*. Вінниця: Нова книга, 2003. 416 с.
3. Селіванова О. О. *Лінгвістична енциклопедія*. Полтава : «Довкілля-К», 2010. 844 с.
4. Селіванова О. О. *Нариси з української фразеології (психокогнітивний та етнокультурний аспекти)*. Черкаси : Брама, 2004. 276 с.

Мельничук Оксана Ярославівна, студентка
Зубач Оксана Адамівна, кандидат філологічних наук,
доцент кафедри німецької філології
Волинський національний університет
імені Лесі Українки

СПЕЦИФІКА ПЕРЕКЛАДУ АКАДЕМІЧНИХ ТЕКСТІВ (УКРАЇНСЬКА – НІМЕЦЬКА МОВА)

Постановка проблеми. Ефективний переклад академічних текстів з української мови на німецьку та навпаки вимагає уважного врахування специфіки обох культур і мовних традицій. Незважаючи на існуючі методи та стратегії перекладу, існують численні виклики, які виникають у процесі перетворення академічних текстів з однієї мови на іншу. Недоліки у перекладі можуть призвести до втрати точності, зміни смислу та порушення академічної доброчесності. Таким чином, вирішення цієї проблеми вимагає ретельного аналізу та удосконалення методів перекладу, а також врахування культурних та мовних особливостей цільових мовних спільнот.

Мета дослідження передбачає вирішення таких завдань: визначення основних викликів і труднощів, з якими зіштовхуються перекладачі при перекладі академічних текстів з української мови на німецьку; аналіз відмінностей у структурі речення, організації тексту та використанні фахової термінології в академічних текстах цільових мов.

Результати дослідження. Специфіка перекладу академічних текстів з української на німецьку мову визначається рядом чинників, що включають культурні, мовні та стилістичні особливості кожної з цих мов [1]. Крізь ці особливості виникають певні виклики та труднощі, з якими стикаються перекладачі при перекладі академічних текстів з української та німецьку мову та навпаки. Деякі терміни та поняття можуть мати різні еквіваленти в українській та німецькій мовах. Наприклад, термін англійською мовою “*cognitive dissonance*” може бути перекладений на німецьку мову як “*kognitive Dissonanz*”. Український еквівалент “*психологічний дисонанс*” може не передавати всю сутність поняття. Перекладачі повинні враховувати культурні відмінності між Україною та Німеччиною, щоб використовувати адекватну лексику та вирази. Наприклад, поняття, які можуть бути очевидними для однієї лінгвокультури, можуть вимагати тлумачення для іншої [2].